

פרק יג

בדפוס קארעץ גרשם כאן פרק י"ב, ובדפוס לבוב הוא פרק י"ג, ועיין מה שכתבנו לעיל ריש פי"ב

כל פרק זה הוא כוונת שמות, ואמירת פסוקים, המועילין לסגולות, וידוע כי סגולות הם לכוון ולומר ואפילו אינו מבין

נבאר צו "ענין המגפה וקמיע למגפה כפי מה שקבלתי, ענין המגפה הוא, לזרר צירורי מלכין דמיתו, דע, כי הלא כל הנשמות הם מלכים וצירור הצירורים, כמבואר אללינו¹²³⁴⁵⁶⁷ על [שבת פי"ד משנה ד'] 'כל ישראל בני מלכים הם, וכאשר צתוך הצירורים יש פקולת שלא הוצר, וזהו סוד סם המות הממית את האדם צמגפה, גם זה צא כאשר אין הד' שמות של הוי"ה מאירים, ומסתלקים הד' הויות, ונשארים רק הד' מילואים לצדס, שהם מילוי ע"צ מ"ו ומילוי ס"ג ל"ז ומילוי מ"ה י"ט ומילוי צ"ן כ"ו, סך הכל קכ"ח, וד' כוללים וכללות כולם,

הרי צגימטו נגף, ומזה צאה הנגף, ולכן טוב לכוין תמיד צומן מגפה צסס נגף², ותנקדהו כפי תנועות האותיות שורק חיריק צירי, כי הוא שם נורא מאד, גם טוב לכוין צפיטוס הקטורת, צצוקר, וצמנחה, צכוונה צציארנו צסדר התפלה [שעהכ"ו דרושי תפה"ש דף י"ד], גם דע כי הכתוב אומר [דברים כ"ח] 'ידצק ה' צך וכו', כי הקליפות מן הצירורים המכים את האדם צמגפה, הם הולכים תמיד דצקים עמו, ומקיפים אותו מכל צדדיו שיעור כמה אמות, ואפילו צאותו השכונה שיוצצ שם האדם המוכה, או איזה כלי ומלצוש ממנו, וכל ההולך ומתדצק שם מתדצק צהאי

יז ע"א
יז ע"א

הטוב הישר

א. ענין זה מבואר בשער הכוונות דרושי תפלת השחר דף י"ד, ובספר הליקוטים פי' תבא.

ב. עיין טעמי המצות פי' תצא.

ג. בדפוס קארעץ אין השם מנוקד, אלא אח"כ כתב דנקודותיו הן שורק חיריק צירי, ובדפוס לבוב הוא מנוקד כך: נגף (וכ"ה בספר הליקוטים), והיינו שפירש דהשורק הנאמר בכאן היינו מלאפוס שלנו (ואכן בדפוס ההוא קורא אותו תמיד בשם שורק), ובשעהכ"ו כתב ג"כ כמש"כ כאן שורק חיריק צירי ומצייר שם הנו"ן בשורק שלנו הנקרא אצלו 'קיבוץ', ושם בהגו"ב מביא הג"ה ע"ז וז"ל: (א"ש צ"ע כי הוא ניקד אותו בקבוץ, ובאולי נוכל לומר האמת בשורק כפי תנועות האותיות, כי הנו"ן הוא נו והגימל הוא גי והפ' הוא פה, האמנם ניקד אותו בקבוץ כדי שלא תטעה לשום אחר הנו"ן ו' ויהא מספר השם ביותר כאשר נבארהו בעהשי"ת), ע"כ.

סט"א מתדבק זו ההוא סט"א ויכול לנוק
 לניוק, וזה סוד הפסוק ידבק ה' וכו',
 משא"כ נשאר חולאים שאינו דבוק
 סס"ה, אך נמגפה שהוא סוד
 הצירורים, הוא תמיד דבוקה זו
 ונשכונתו ונמלצושו.^{אוצר החכמה}

ומוב לקום נחנות לילה, אחר שתאמר
 סדר התיקון שידעת, תאמר
 אח"כ פסוק [שמות ל'] ויאמר ה' אל
 משה קח לך סמים [וגו']^ה ותאמר
 אותו ג' פעמים ציושר, וגם אח"כ ג'
 פעמים למפרע, ואח"כ גם האותיות ג'
 פעמים למפרע, וכל הנקודים מנקודת
 נטף ושתלת וּלְצִנָּה וּלְצִנָּה וגו',
 וכשישלמו יחזור, כזה, ויאמר ה'
 אל משה קח לך סמים נטף
 ושחלת וחלבנה סמים ולבונה

זכה בד בדר יהי, ואח"כ ג"פ
 למפרע, יהי' בדר בד זכה
 ולבונה סמים וחלבנה ושחלת
 נטף סמים לך קח משה אל ה'
 ויאמר, ואח"כ [אותיות למפרע], יהיה
 דבב דב הכו הנבלו מימם
 הנבלחו תלחשו פטנ מימם דל
 חק השמ לא הוהי רמאיו^ה, וינקד
 כל האותיות בניקוד ארבע תיבות נטף ושתלת
 וּלְצִנָּה וּלְצִנָּה, וכשגמר הנקודות יחזור מראשם
 פעם אחרת, וכה יעשה עד גמרו לנקד כל
 האותיות הפסוק הזה בנקודות אלו, ואח"כ יכוין
 בשם נטף בניקוד הנ"ל, וטוב מאד אם יאמרהו
 כל הנ"ל עשרה אנשים ציחד, והמה יראי ה'.

האמנם מסר לנו כמה כוונות
 בפסוק הזה בכל תיבה
 ותיבה, ואיני זוכרם רק קצתם, תחילה

הטוב הישר

ד. ז"ל שם בשעהכ"ו, וזהו טעם שבשאר החולאי' והמכות שבפ' כי תבוא לא כ' בהו ידבק כמו
 בענין הדבר והמגפה, לפי שבשאר החולאים אין הקליפה ההם מתדבקים שם, משא"כ במכת
 הדבר והמגפה שהיא מבחי' קלי' הבריורים הנז', הם דבוקים בו ובמלבושיו ובשכונתו ובכל
 כליו, ע"כ.

ה. כוונה זו על פסוק זה להנצל ממגפה ח"ו, ג"כ מבואר היטב בספר הליקוטים ובשעהכ"ו שם.
 ו. ר"ל כשיגמור הנקודות של נטף וגו' בהתיבות של הפסוק, יתחיל בהנקודות עוד הפעם, כדלהלן
 מדפוס לבוב.

ז. בפסוק הוא בלא וי"ו, ובדפוס קארעץ הוא בוי"ו בהישר, והתיבות דלמפרע לא נדפס שם,
 ובאותיות דלמפרע הוא בלא וי"ו, ובדפוס לבוב הוא בשלשתן בוי"ו.

ח. כאן בב' הדפוסים אין שמות אלו מנוקדים כלל, ובשער הכוונות שם הם בנקודות כזה: הָיְהִי
 דָבַב דָּב הַפִּז הַנְּבִלּוּ מִיָּמֶם הַנְּבִלְחוּ תִלְחֲשׁוּ פִטְנ מִיָּמֶם הָלְ חַק הַשָּׁמַלְא הַוְהִי רְמָאִיו, ואינו
 נראה שהם כסדר ניקוד הארבע תיבות (וכן העיר ע"ז המו"ל שם: הנקודות אינם מנוקדות ע"פ
 הסדר), ע"כ מנעתי מלנקדם בפנים.

צמלת משה תכוין צסם הקדוש מַהֵשׁ צמילואו מַם הָא שׁיין וסגולתו לעצור המגפה והוא מה"ש שס אחד מע"צ שמות אותיות משה, והנה

חשצונו [במילואו] גימט' מוֹת למתק המות צסוד ד' אלפין דסם מד"ט^ב, וניקודו עולה מ"ו שהוא מ"ה דאלפין עה"כ.

^בכדפוס לבוב, הגרסא כאן הוא באופן אחרת, וז"ל

האמנם מסר לנו כמה כוונות צפסוק הזה צכל תיצה ותיצה, ואיני זוכר רק קצתם, תחילה צמלת משה תכוין צסם הקדוש מַהֵשׁ צמילואו מַם הָא שׁיין גימט' השם מה"ש קפ"ד קס"א, היוצאים מר"ת מעלי שמרי החומות, וניקוד כמו שהוא ניקוד צפסוק^א, אח"כ יכוין צמילואו, והה"א צמילוי א', והפשוט נקוד כנו"ל^ב, והמילוי, ניקוד הם (סתומים) [סתומה] צפתת, והיו"ד צמילוי שׁיין צצירי^ג, וסגולתו לעצור המגפה, שהיא צמילואו

גימט' מוֹת למתק המות צסוד ד' אלפין דצמד"ת, וניקודו [קמץ סגול] גימט' מ"ו מילוי ע"ב, ותכוין להמשיך אל"ף מתיקון (צאמת) [ואמת] שצפני דא"א להופכו ממות לאמת^ד, והס אהי"ה פעמים אהי"ה או יה"ו פעמים יה"ו, וזה טוב לסלק המות מכל חולי [עד כאן מדפוס לבוב].

גם תכוין צמלת סמים צאי"ק צכ"ר^{טו} שהוא שס קדוש

הטוב הישר

ט. עיין ע"ח שער ל"ב פ"א ובכמה מקומות, ד' אלפין מד' אהי' שיש בנצח הוד יסוד דאמא, אשר בהם מלובשים מוחין דז"א מצד אמא, לעשות מוחין שלה, וד' אלפין הם גימט' מד"ת, כנזכר על ומדת ימי מה הוא, עיי"ש. ועיין בשער ההקדמות דמ"ד (בדפוס"ח דף נ"ג ע"ב) וז"ל, והענין כי ד' אלפין הנזכר, משם חיות הקליפות, וכשיוסרו ד' אלפין אלו מן הקלי' ישארו מ"ת מן מד"ת, עיי"ש.

י. של תיבת מוֹת.

יא. היינו בפסוק מעלי שמרי החומות.

יב. ר"ל האותיות הראשונות שהן הפשוט ננקדו כדלעיל כבפסוק מעלי שומרי החומות.

יג. ושאר אותיות המילוי הן בלי ניקוד.

יד. נדצ"ל ל'ואמת.

טו. פירושו, באי"ק בכ"ר ס' במאות הוא מ' [סתומה], מ' במאות הוא ת', י' במאות ק', מ"ם סתומה הוא [ביחידים] ו'. וקיצר בכאן ולהבינו היטב אעתיק הלשון מספר הליקוטים פרשת תבא, וז"ל, גם טוב לכוין בפיטום הקטורת, בבקר ובמנחה, כאשר תאמר פסוק ויאמר ה' אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וכו'. והוא, שתכוין במלת סמים הראשון שבפסוק, ותחליף אותו באי"ק בכ"ר, ויוצא ממנו שם אחד והוא מתק"ו. ואמנם נקודתו איני זוכר. והנה כשאנו מוציאים שם באי"ק בכ"ר בחילוף, לעולם תקח האות ההיא שאתה רוצה, ותחליפנה באות האחרונה

בניקוד הספירות י"ח, הַפְּקָד בְּקִמָּץ, עָלִיו
 צַפַּתָּה, עַד יִמְיָנוּ צַחֲרִיקָה, וְאַחֲ"כּ צִאֲוֹתִיּוֹת
 לַמִּפְרַע 'וְיִמְיָ לַע דּוֹמְעֵי נְטָשׁוּ עֶשֶׂר וְיִלְעוּ
 דְּקַפְּהָ, וַיִּנְקוּד וְיִמְיָ בְּקִמָּץ, לַע פַּתָּה, עַד
 דְּקַפְּהָ חִירִיקָה, וְאַחֲ"כּ ו' שְׁמוֹת רֵאשׁוֹנוֹת
 דַּע"ב, יֵשֶׁר הַפֶּךָ וַיֵּשֶׁר, וְהוּ יֵלֵי סֵיט עָלַם
 יִמְהַשׁ לְלָהֶּה, וַיִּנְקוּד צ' וַיִּיָּן שֶׁל וְהוּ צַפַּתָּה
 ה' צִירִי, וצ' יוֹדִיָּן שֶׁל יֵלֵי חוֹלֵם וּל' פַּתָּה,
 וְסֵיט סַמָּךְ פַּתָּה יו"ד חוֹלֵם טִי"ת צִירִי,
 עָלַם עִיָּן לַמִּדָּ קִמָּץ מ"ס צִירִי, מִיָּה"ש
 מ"ס ה"ה צִירִי שִׁיָּן חִירִיקָה, לְלָהֶּה צ'
 לַמִּדִּיָּן קִמָּץ ה' צִירִי, וְאַחֲ"כּ יֹאמֵר
 פְּסוּקִים [שְׁמוֹת י"ב] וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל כָּל
 זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִשְׁכּוֹ וְקָחוּ וְכוּ'
 עַד וַיִּקְוֹד הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ, כִּי הוּא מִסּוּגֵל
 מֵאֵד, וַיְכוּיֵן צַר"ת שֶׁל פְּסוּק הָאַחֲרֹן
 'וַאֲמַרְתֶּם זֶכֶח פִּסַּח הוּא לִי"י אֲשֶׁר פִּסַּח
 עַל צַחֲי צַנִי יִשְׂרָאֵל צַמְרִים צַנְגִּפּוֹ אֵת
 מְצַרִים וְאֵת צַחֲיֵנו הַצִּיל וַיִּקְוֹד הָעַם
 וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ, [וְהֵם] ו'ז'פ' ה'ל'א' פ'ע'צ' צ'י'צ'
 צ'א'מ' ו'צ'ה' ו'ה'י', גַּם טוֹב לֹאמֵר
 פְּסוּקִים [בַּמִּדְבָּר י"ז] 'וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֱהֲרֹן
 קַח אֵת הַמַּחֲתָה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ וְכוּ' עַד
 וְהַמְגַפָּה נַעֲרָה' י"ח, וַיְכוּיֵן צַשֵּׁם הַיּוֹלָא מִמֶּנּוּ
 שֶׁהִיא טְפִּטְפִּיָּה, ט' דְּקַטּוֹרֶת פ' וְכַפֵּר ט'
 דֶּהֱקַטּוֹרֶת פ' וַיִּכְפֹּר י' דוֹעֲמוּד ה'
 דֶּהֱמַחֲסִים ב, ט' רֵאשׁוֹנָה קִמָּץ, פ' חִירִיקָה,
 ט' שְׁנִיָּה חוֹלֵם, פ' שְׁנִיָּה צִירִי, י' שְׁבָא,

ה' חוֹלֵם, וְהַנִּיקוּד מִסְפְּרוֹ אֲלֵקִים, וְצַחֲצַח
 נִגַף תְּכוּיֵן צַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ נַג"ף שֶׁהוּא גִימַט'וּ
 ד' מִיְלּוֹאִים ע"ב ס"ג מ"ה צ"ן צֶהֱסַרְתָּ
 הַפְּשׁוּטִים, שֶׁהוּא מ"ו ל"ז י"ט כ"ו [קכ"ח,
 וְעַם ד' כּוֹלָלִים וְכֻלְלוֹת כּוֹלֵם הוּא קל"ג גי' נג"ף],
 וְתְכוּיֵן לַחֲזוֹר לְהֵאִיר צֶהֱם הַפְּשׁוּטִים וַיְהִי
 ע"ב ס"ג מ"ה צ"ן, וְאַחֲ"כּ יֹאמֵר פִּיטוֹס
 הַקְּטוֹרֶת צַכוּונָת הַנּוֹכַח צַסְדֵּר הַתְּפִלָּה
 [שְׁעֵהכ"ו תְּפַה"ש דְּרוֹשׁ גי'], וְאַחֲ"כּ יֹאמֵר י"י
 צַבָּאוֹת עַמְּנוּ וְכוּ' י"י צַבָּאוֹת אֲשֶׁרֵי וְכוּ'
 'ה' הוֹשִׁיעָה וְכוּ' כָּל פְּסוּק צ' פְּעַמִּים
 [עַד כֹּאן מִדְּפוּס לְבוּב].

יח ע"ב

גַּם טוֹב לֹאמֵר פְּסוּק [בְּרֵאשִׁית מ"ג]
 'וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל אֲצִיָּהֶם
 אֵם כֵּן אֶפְוֹא זֹאת עֲשׂוּ קָחוּ מִזְמַרְתָּ
 הָאָרֶץ צַכְלִיכֶם וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְחָה
 מִעֵט נְרִי וּמִעֵט דְּצַשׁ נִכְאֵת וְלוֹט
 צַטְנִים וְשַׁקְדִים, וְלַכּוּיֵן צַשֵּׁם הַיּוֹלָא
 מִזֶּה צַדְנֵלְבָּשׁ ב, וְהֵנָּה תְּכוּיֵן
 צַאֲוֹתִיּוֹת הַקּוֹדְמוֹת שֶׁהֵם פְּגַמְכֹּאֵר,
 וְאַחֲ"כּ צַאֲוֹתִיּוֹת הַמֵּאוֹתְרוֹת
 קֶהֱסַמְגַת.

גַּם תְּכוּיֵן צַשֵּׁם קְדוֹשׁ רּוֹטָא, וַיּוֹלָא
 מִפְּסוּק ר' לְרִי, ו' דּוֹמְעֵט

הַטּוֹב הַיֵּשֶׁר

יח. ר"ל כַּסְדֵּר הַסְּפִירוֹת מִכְתֵּר קִמָּץ עַד חִירִיק דְּנִצְחָה.

יב. עִיָּן שֵׁם בְּשַׁעַר הַכּוּוֹנוֹת שֶׁהוּבֵא זֶה בְּאוֹפֵן אַחֵר קִצַּת.

ב. בְּשַׁעֲהַכ"ו שֵׁם כְּתַב ה' מִן נַעֲצָרָה.

בא. ר"ת צִירִי דִּבְשׁ נִכְאֵת לִיּוֹט בִּיטְנִים שִׁקְדִים, וְעִיָּן לְהֵלֵן מִדְּפוּס לְבוּב.

דצט, ט' דלופ, א' דנכא. גם תכוין צסס געורירון, נ' היולא מאס כן, ע' מואת עשו, ו' דקחו, ר' מוזרת, י' של צכליכס, ר' דהארץ ו' דוהורידו, נ' של מנחה. גם תכוין צסס קר"ע שפ"ן, ק' יולא מקחו, ר' מוזרת הארץ ב, ע' דמעט, ש' מדצש, ט' דלופ, נ' דצטניס.

גם תאמר, [תהלים ס"ז] 'למנח נגינות מזמור שיר חלקים יחננו וכו', ויכוין שר"ת ג' פסוקים הראשונים [חזן מפסוק ראשון למנחה וגו']

גימט' מ"א שהוא אל"י, וס"ת ג' פסוקים הכ"מ גימט' אדנ"י, ור"ת ג' פסוקים אחרונים יא"י כמנין אהי"ה, וס"ת מו"ץ גימט' ה' היוו"ת ב שהם עולים קו"ל, ור"ת לד' פסוקים אחרונים יא"י גימט' אל, ור"ת כל ז' פסוקים אלו גימט' ע"ב, וס"ת [עה"כ] גימט' ר"ז שהוא אלף למ"ד אהי"ה עולה [עה"כ] כמנין ר"ז, ופסוק אמלעי ר"ת י' ס"ת ה' כמנין שס י"ה, ויש צמזמור חלקים יחננו מ"ט תיבות ב' כנגד שס מ"צ עם ז' שמהן עולה כמנין מ"ט ב'.

יז ע"ב

הטוב הישר

בב. לא נתברר לן אם הר' הוא של מזמרי' או של האר"ן.
 בג. נראה הכוונה עם ה' כוללים וכללות כולם.

בד. ז"ל האבודרהם בסדר שיר של יום: ...מזמור שיר אלהים יחננו ויברכנו וכו', ובמקצת מקומות אומרין אותו בכל יום מפני שנקרא מזמור המנורה וכו', כי תמצא בו ז' פסוקים כנגד שבעה קני המנורה, וגם יש בו מ"ט תיבות כנגד מנין הגביעי' והכפתורים והפרחים והנרות שבשבעה קני המנורה שעולין למנין מ"ט, כיצד, גביעים כ"ב, פרחים תשעה, כפתורים י"א, נרות שבעה, ס"ה מ"ט, ופסוק ראשון יש בו ארבע תיבות כנגד מלקחיה ומחתותיה, מלקחיה תרי ומחתותיה תרי.

כה. בדפוסי שער היחודים קיצר בכאן, וז"ל שער הכוונות שם: גם תאמר בכל יום אחר תפלת ערבית ומנחה ושחרית, אחר העמידה קודם אלהי נצור, מזמור ס"ז והוא מזמור למנחה בנגינות מזמור שיר אלהים יחננו כו', ויכוין שיש בו ז' פסוקים זולת פסוק ראשון, ויש בו מ"ט תיבות, וכונתם נרמזה בכונת העומר, ועוד יכוין כי ר"ת ג' פסוקים הראשונים הם אל"י, ור"ת וס"ת פסוק האמצעי הם י"ה, ור"ת ג' פסוקים האחרונים הם יא"י כמנין שם אהי"ה, וס"ת ג' פסוקים הראשונים הם הכ"ם כמנין שם אדנ"י, וס"ת ג' פסוקים האחרונים הם מו"ץ כמנין קול, הרי נתבאר כי [ר"ת] שבעה פסוקים הנז' הוא אלייא"י, ועולה כמנין שם ע"ב, וס"ת כל הו' פסוקים זולת פסוק האמצעי הם קו"ל אדני, ור"ת וס"ת פסוק האמצעי הוא י"ה, נמצא קו"ל י"ה אדנ"י, הם רי"ו דשם ע"ב, גם תכוין כי מספר כל האותיות של זה המזמור הם רי"ו (עיי"ש בהגהת א"ש וז"ל: אני מניתי אותם ולא עלו וכו' זולת רט"ו ואפשר כי עם הכולל יעלו

בדפוס לבוב, יחוד 'אלקים יחננו' הוא קודם יחוד 'קחו מזמרת הארץ', והן באופן אחר, וז"ל:

פעמים ע"ב, כילד, יוד הי ויו הי הרי
 ע"ב, יוד הי ואו הי ס"ג ויוד אומיות הרי
 ע"ב, יוד הא ואו הא הוא [מ"ה] וכ"ו של
 מספר פשוט הרי ע"ב, וע"ב דצ"ן הוא
 אחרים דהוי"ה י יה יהו יהו"ה, הרי ד'
 פעמים ע"ב שגימט' רפ"ח להמתיק רפ"ח
 ניצולין ב'. אח"כ יאמר הפסוק [בראשית מ"ג]
 'ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן אפוא
 זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו
 לאיש מנחה מעט כרי ומעט דבש נכאת ולוט
 צטנים ושקדים', ויכוין צסם נעורירון היואל
 ממנו, והוא הנ' מכן, ע"ו מן עשו, ר' מן
 מזמרת, י' מן צכליכם, ר"ו מן והורידו ב',
 כ' מן מנחה ב", גם יכוין לשם

ואחר כל תפלה מג' תפלות שחרית מנחה
 ומעריב, [תהלים ס"ז] מזמור אלקים
 יחננו וכו', שבו יש ז' פסוקים ומ"ט תיבות,
 כנגד שם מ"ב וז' שמות, ויכוין צר"ת צג'
 פסוקים ראשונים הוא אל"י גימט' מ"א, וס"ת
 הכ"מ גימט' אדנ"י, ור"ת וס"ת של פסוק
 ה' הוא י"ה, ור"ת ג' פסוקים אחרונים
 יא"י גימט' אהי"ה, וס"ת צו"ס גימט' קול,
 הרי כל השמות כמנין קו"ל [עם] י"ה
 אהי"ה אדנ"י ועה"כ גימט' רחל, ר"ת כל
 הז' פסוקים גימט' ע"ב, וכל האומיות
 שצמזמור זה הם רי"ו, ע"ב ורי"ו גימט'
 רפ"ח ניצולין שירדו צמאנין תצירין, שמהם
 צאין הקליפות והעונש, לפיכך יכוין ד'

הטוב הישר

רי"ו, עוד אפשר לומר וכו', עיי"ש) אותיות שבשם ע"ב הנז', ע"כ. וכעין זה הוא בסידורי
 הרש"ש, ובסידור יר"א ח"א עמוד 752 יש אריכות בזה עיי"ש.
 בו. כדאי להעתיק כאן משמן ששון סוף דרוש ה' מספה"ע, וז"ל, וצ"ל מה ענין סודו של מזמור
 זה, עיין לעיל ד"ך ובשעהכ"ו החדש די"ד סע"ב, דשם כתב לאומרו ג"פ ביום המגפה ב"מ,
 וגם לאומרו בתיקון חצות כנז' לעיל דרוש א' דתיקון חצות יע"ש, ומצאתי כתוב בכ"י במנורה
 של בית הכנסת בקהילתנו, ז"ל, איתא בספר חסידים שהראה הקב"ה למשה רבינו ע"ה את
 המנורה על טס של זהב, וכתב שם מי שרואה את המנורה בכל יום ומכוין בה מעלה עליו
 כאלו הדליקה, ומובטח לו שהוא בן עוה"ב, ע"ש באורך. א' כל מי שיראה מזמור זה בכל יום
 בצורת המנורה ימצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם. ב' אם יצייר בבית הכנסת על ארון
 הקודש יגן על כל צרה שלא תבא על ק"ק. ג' מי שאומר כל יום בהנץ החמה לא יקרה לו
 מקרה רע. ד' האומרה בכל יום ז"פ כאלו מקבל פני שכינה ואל יחסר מזונו. ה' דוד המלך ע"ה
 כתבו על טס של זהב והיה מוליכו למלחמה ונוצח אויביו. ו' האומרו בכל יום בימי העומר
 אחר ברכת כהנים לא יקרה לו שום נזק כל השנה, לפי שיש בו ז' פסוקים ומ"ט תיבות ובפ'
 ישמחו יש בו מ"ט אותיות כנגד ימי שבוע העומר מכוונים. ז' כל האומרו בכל יום ז' פעמים
 כשיוצא לדרך וילך לשלום. ובעת הדבר ח"ו טוב לכתוב על גבי המנורה פסוק ה' זכרנו יברך
 וכו' עד שמים וארץ. עיין להרב חיד"א ז"ל שעיקר המנורה היא שיהיה כתובה על קלף, עיין
 בצפורן שמיר, עכ"ל. ומובא בהרבה ספרים.
 בז. לא נתברר לן לאיזה מהג' ווי"ן דוהורידו הוא הכוונה.
 בח. כאן וכן להלן בכוונת השם רוט"א, שינה בכוונת ובמקור יציאת האותיות ממה שהוא בדפוס

צדנליב"ש ב"ה היוצא ג"כ מפסוק זה, ל' דלרי, ד' של (ו)דצש, נ' של נכאת, ל' של ולוט, י"ז של צטנים, ש' של [ו]סקדים, גם תכוין לשם קהמג"ת שהם האותיות המאחרות דשם הנ"ל, גם תכוין לשם פגמבא"ר שהם אותיות המוקדמות דשם הנ"ל, והניקודים של שם צדנליב"ש, הנ' חטף קמץ, הצ' קמץ, (דגש) [צ"ל ד' נ' ש'] שצא, יו"ד חולם, [ל'] חיריק, ושם זה גימט' שד"י וקס"א עם יוד אותיות והכולל, גם תכוין לשם רומ"א היוצא מפסוק, ר' דלרי, ו"ט דומעט, א' דנכאת, ושם זה גימט' רי"ו.

אח"כ יאמר ז' פעמים ויהי נועם, כנגד ז' אותיות אהי"ה יה"ו, וז'

מרגלאין, ויכוין הכוונות הנזכר בסדר התפלה צויהי נועם דמוצאי שבת ל'.

ואח"כ יאמר כל המזמור יושב בסתר עליון, וצפסוק 'אלך לא יגש' תכוין צס"ת שכ"א ועס ג' אותיות והכולל הרי שכ"ה, להעלות הש"ך ניצוצין על ידי שם יג"ל היוצא מאותיות הסמוכות לקופי תיבות הנזכר, והוא חצי שם משם יג"ל פו"ק ל"א.

ובפסוק 'כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך' תכוין לב' יוה"ך לג' ובל"ך ל"ד, שהם צ' מלאכים השומרים את האדם, וצאמרך על כפיס ישאונך, ישא את עצמך ויתנוענע ל"ה, וצפרט את הולך צדרך [עד כאן מדפוס לבוב].

הטוב הישר

קארעץ (שנדפס לעיל), ובשעהכ"ו בהך דהכא הוא כמו בדפוס קארעץ, ובהוא דלהלן הוא כעין בדפוס לבוב.

ב. בדפוס לבוב עשה כאן השם הזה בתוספת יו"ד, וכן מבואר להלן כשכתב מקורו מן הפסוק וכשחשב הנקודות וכשחשב הגימטריא, אמנם בדפוס קארעץ ובשער הכוונות הוא בלא יו"ד, וכן משמע מהשמות של האותיות המוקדמות והמאחרות דלהלן (גם בדפוס לבוב, וצע"ק). ל' בשעהכ"ו דף ס' ע"ב ענין ויהי נועם, ובכ"מ.

לא. עיין שערוה"ק דף י"ח דף כ"ד, וז"ל שם: שיכוין בשלשה תיבות של אלי"ך ל"א יג"ש כונה זאת, כי ס"ת שלהם הם שכ"א והאותיות הקדומות להם הם יגל' שם של מ"ב כנודע, ויכוין כי שם יגל' פזק' הוא ביסוד, ויכוין להעלות עם שם הזה את הש"ך ניצוצין הידועים שהם כמנין 'נער' שהם סוד הדינים ועם הכללות הם שכ"א.

לב. שעהכ"ו דרושי תפלת השחר סוף דרוש ג'.

לג. ס"ת של כי מלאכיו יצוה לך.

לד. מדסתם נראה דהכוונה לס"ת של לשמרך בכל דרכיך, ובשעהכ"ו שם כ' דהוא כ' של כ"י ול"כ של מלאכיו עיי"ש.

לה. צ"ל ויתנוענע' או ויתנועע'.

גם תאמר פסוק [תהלים ק"ו, ל'] 'זיעמד פינחס ויפלל ותעזר המגפה'.

זיעמד ויפלל ותעזר המגפה

ויכוין בציור זה

ו	ו	פ	ו
ה	ה	ה	ה
י	י	י	י
מ	מ	מ	מ
ע	פ	ז	ע
ז	י	ה	ז
ב	ל	ז	ב
מ	ל	ז	מ
ה	ל	ז	ה
ה	ל	ז	ה
אסודא מן עביא לפב"פ			

גם תאמר פסוק זה, 'זיקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם משכו וקחו לכם זאן וגו' צפ' זא, כי הוא מסוגל מאלד מאלד.

קמיע למגיפה ל', יוס ד' צמילוי הלצנה תכתוב קמיע זו, וצריך זכל מגיפה צר מיין, שתלך יוס ד' ותלקט ריט"א ל' לשם מי שאתה כותב לו, ותחתוך אותו צמטצע של זהב, ויהי דווקא צמילוי הלצנה, ותשים צתוך הקמיע, וצריך שתענה ותטבול, וצקלף כשר.

בדפוס לבוב מבאר הקמיע יותר, וז"ל

תחת אות, וצין הציבות ה' היות, דהיינו צין כל תיבה ותיבה אות אחד, וצמיצת הויה ג"כ אות תחת אות, כציר הזה הנכתב להלן, וסדר הכתיבה צריך להיות צזה האופן, תחילה ו"י ותחתיו י"ה ותחתיו ע"ו ותחתיו מ"ה ותחתיו ד"י, ואח"כ צשורה ראשונה פ"ה ותחתיו י"ו, עד תשלום הציר הזה, וצריך תענית וטבילה, וצתוך קמיע זו תשים הרוטה, וצכל מגיפה צריך קמיע חדשה צר מיין.

קמיע למגיפה, ציוס ד' צתוספת ירת, ילך קודם זריחת השמש אלל עשז הנקרא רוט"ה, ויאמר ויהי נועס ויושז צסתר כולו, ואח"כ תאמר אני לוקט אותך צשם ה' אלקי ישראל לשמירת המגיפה ומן הדצר לפצ"פ, ואח"כ יתכנה צמטצע של זהב, ויהי דוקא צמילוי הלצנה, ואח"כ יכתוב צקלף צצי פסוק 'זיעמד פינחס ויפלל ותעזר המגיפה', והס ה' תיבות של ה' אותיות, ולל יכתוב התיבה אות אחר אות כדרך הכתיבה, אלל אות

הטוב הישר

לו. בדפוס לבוב (נדפס להלן) מבואר שהקמיע היינו הצירור שבכאן שכ' לעיל לכויין בו. לו. נדצ"ל 'רוט"א.